

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/145/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620204896
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7620204896.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava - Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, IČO: 37 927 795, proti žalovaným: 1/ K. I., nar. XX.X.XXXX a 2/ M. I., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom O. C. A., I. XXXX/X, obaja právne zast. JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 3.962,76 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie čiastočne čo do zaplatenia sumy 553,07 Eur s príslušným úrokom z omeškania a sumy 374,76 Eur zastavuje.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaní 1, 2 majú nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 72 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.9.2020 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 3.962,76 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc od 28.2.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili spolu dňa 20.03.2015 zmluvu o pôžičke č. 6199519/6530504186 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej im poskytol pôžičku vo výške 8.500 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mali žalovaní splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 140,92 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 16.910,4 Eur. Do dnešného dňa uhradili z vyššie uvedenej zmluvy iba sumu 8.428,74 Eur. Žalovaní svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili, preto ich žalobca listom zo dňa 29.12.2017 vyzval na úhradu zmeškaných splátok v lehote 30 dní s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, v prípade, že by nedošlo k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky. Žalobca úver dňa 19.2.2018 zosplatnil o čom boli žalovaní informovaní listom zo dňa 22.2.2018. Celkový dlh žalovaných ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 3.962,76 Eur. Žalobca si uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Ku dňu podania žalobného návrhu mali žalovaní uhradiť sumu 12.016,74 Eur (označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec "Splátka") avšak uhradili iba sumu 8.428,74 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci "Úhrada". Súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Uvedené náklady eviduje v Prehľade splátok a úhrad (v stĺpci "MP3") vo výške 374,76 Eur.

Istina + Náklady - Úhrady = Dižná suma

12.016,74 Eur + 374,76 Eur - 8.428,74 Eur = 3.962,76 Eur

Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec "Zostatok"/ vo výške 4.594,85 Eur, zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 632,09 Eur /stĺpec "Pokuta"/, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

3. Vo veci bol dňa 20.11.2020 vydaný platobný rozkaz pod sp. zn. 11Csp/145/2020-59, proti ktorému podali v zákonnej lehote odpor žalovaní. Uznesením zo dňa 28.1.2021 bol vydaný platobný rozkaz zrušený.

4. Žalovaní v odpore uviedli, že uplatnený návrh v celom rozsahu neuznávajú z nasledovných dôvodov. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom, nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa ich názoru zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanému predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: "Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde." Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Poukázal na Uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 28.01.2011 sp.zn. 5 Cdo 129/2010. Na základe uvedených skutočností žiadali žalobu zamietnuť.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu zo dňa 4.2.2021 uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu, a to potvrdením o príjme a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. On nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca vo vzťahu k položke MP3, teda nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uvádza, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle čl. 12 bod 12.4 Zmluvných podmienok sú súčasťou pohľadávky aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré sa označujú ako MP3. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením a práve táto hodnota predstavuje sumu 374,76 Eur, pričom žalobca trval na priznaní tejto položky. Jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatenia pohľadávky. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

6. Žalovaní vo vyjadrení zo dňa 5.3.2021 konštatovali, že síce žalobca v zmluve uvádza "Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii", toto nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval

ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaných prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaných nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce ich príjmy a výdavky, keď podľa zmluvy vyžadoval od nich iba občiansky preukaz, ktorý takýmto dokladom nie je. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 citovaného zákona, t.j. "s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver" je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 citovaného zákona. V prípade hrubého porušenia tejto povinnosti sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Poukázali na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu.

7. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.4.2021 konštatoval, že žalovaní po podaní žaloby vykonali úhradu v sume 553,07 Eur, a to dňa 24.08.2020 v sume 250,00 Eur a dňa 23.03.2021 v sume 303,07 Eur. Z dôvodu čiastkovej platby vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 553,07 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Žalobu vzal späť i v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 374,76 Eur. K skúmaniu bonity žalovaných uviedol, že jeho právny predchodca skúmal schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľských úver s odbornou starostlivosťou, prostredníctvom sociálnej poisťovne skúmal príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Z uvedeného je zrejmé, že obaja žalovaní boli v čase uzatvorenia zmluvy riadne zamestnaní, mesačný príjem činil spolu sumu vo výške takmer 1.000,- Eur. Ďalej skúmal majetkové pomery žalovaných aj prostredníctvom katastrálneho operátu. Zároveň dodal, že jeho právny predchodca prostredníctvom svojho interného schvaľovacieho systému overil pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti resp. zmluve o úvere. Povinnosť kontroly registrov pre poskytovateľov úverov bola zavedená až novelou zákona k 1.4.2015. Čo sa týka zosplatenia uviedol, že v zmysle čl. 12 bod 12.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že: "Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka." Vzhľadom na uvedené, nakoľko boli žalovaní preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 10/2017, boli jeho právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky vyzvaní na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaní riadne prevzali dňa 10.01.2018, čo potvrdili svojimi vlastnoručnými podpisom na doručenkú. Nakoľko zo strany žalovaných neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.02.2018. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti

bolo žalovaným zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 22.02.2018, doručenkou preto nedisponujeme. Zároveň opätovne uviedli, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, žalovaní sa preto mohli o zosplatnení dozvedieť najneskôr z doručenej žaloby.

8. Dňa 7.4.2021 doručil žalobca návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, pričom uznesením zo dňa 6.4.2021 súd pripustil, aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, ktorej bola pohľadávka ako postupníkovi postúpená.

9. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 19.5.2021, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, pričom predvolanie bolo riadne doručené právnomu zástupcovi pôvodnému žalobcu. Predvolanie na pojednávanie súd s poukazom na ust. § 80 ods. 3 C.s.p. považoval za riadne doručené. Žalovaní a ich právny zástupca svoju neúčast písomne ospravedlnili, preto súd v súlade s ust. § 180 C.s.p. pojednával v neprítomnosti sporových strán.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s Notárskou zápisnicou N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 vrátane prílohy 1 projektu, Žiadosťou o poskytnutie pôžičky zo dňa 20.3.2015, Zmluvou o poskytnutí pôžičky na bývanie, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.3.2015 vrátane štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere a informáciou o RPMN z toho istého dňa, zoznamom dokladov k pôžičkám, potvrdením o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2017 vrátane doručky, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.2.2018, prehľadom splátok a úhrad a zistil tento skutkový stav:

11. Z notárskej zápisnice N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 vrátane prílohy 1 projektu súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uzavrela dňa 11.12.2017 projekt rozdelenia spoločnosti zlúčením so spoločnosťou VÚB a.s., Bratislava.

12. Dňa 20.3.2015 bola medzi predchodcom žalobcu a žalovanými 1, 2 uzavretá Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie, Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Z uvedenej zmluvy bolo zistené, že žalobca poskytol žalovaným bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 8.500,- Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali vrátiť v 120 mesačných splátkach po 140,92 Eur s poistením. Celková čiastka, ktorú mali žalovaní zaplatiť činila 15.818,40 Eur, celkové náklady spotrebiteľa 7.318,40 Eur, RPMN činila 14,9 %, priemerná hodnota RPMN 10,28 %, fixná ročná úroková sadzba 14,90 %. Samostatne žalovanými podpísanými súčasťami zmluvy boli štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácia o RPMN.

13. Listom - predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2017 predchodca žalobcu vyzval žalovaných k úhrade dlžných splátok vo výške 321,62 Eur s tým, že ak do 5.2.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2017 môže dôjsť k zosplatneniu úveru. Výzva bola doručovaná obom žalovaným na adresu pobytu, pričom obe prebrala žalovaná v 1. rade.

14. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.2.2018 súd zistil, že žalobca úver zosplatnil a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej čiastky v celkovej výške 7.688,96 Eur. Dôkaz o doručovaní oznámenia žalovaným žalobca neprodukoval.

15. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi na splátkach sumu 8.428,74 Eur.

16. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako "C.s.p."), žalobca môže vziať žalobu späť.

17. Podľa § 145 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

18. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej

19. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Keďže došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby čo do sumy 553,07 Eur z dôvodu úhrad žalovaných a rovnako čo do zaplatenia poplatkov v sume 374,76 Eur a to skôr, než sa začalo pojednávanie, súd konanie v tejto časti zastavil, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

21. Podľa § 53 ods. 1, 2, 5, 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa §1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

24. Podľa §1 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

25. Podľa §1 ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

26. Podľa §1 ods. 3 písm. b.) nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že
1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

27. Podľa §1 ods.4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

28. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

29. Podľa § 7 ods. 1,2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

33. Na právny vzťah účastníkov súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca vystupuje ako podnikateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, ktorí nemajú postavenie podnikateľa. Títo nemohli zásadne ovplyvniť obsah zmluvy a už vôbec nie obsah všeobecných podmienok. Právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

34. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi predchodcom žalobcu a žalovanými bola dňa 20.3.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovaným pôžičku vo výške 8.500,- Eur, ktorú sa žalovaní zaviazali vrátiť v 120 mesačných splátkach po 140,92 Eur. Celková čiastka,

ktorú mal žalovaný zaplatiť činila 16.910,40 Eur, RPMN činila 14,9 %, fixná ročná úroková sadzba 14,90 %.

35. V civilnom konaní majú strany sporu procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov.

36. Súd preskúmal obsah úverovej zmluvy vrátane povinnosti skúmať bonitu dlžníka a dospel k záveru, že fakt, že žalobca resp. jeho právny predchodca ako veriteľ nekonal pred poskytnutím úveru žalovaným s odbornou starostlivosťou, riadne neskúmal ich majetkové a sociálne pomery, je zrejмый z ním predložených listín ako aj obsahu zo samotnej úverovej zmluvy. V zmluve s výnimkou uvedenia zamestnávateľa a uvedenia mesačného príjmu, mesačných finančných nákladov (u žalovaného 1 vo výške 150,- Eur, u žalovaného 2 vo výške 0,- Eur) a iných mesačných výdavkov (u žalovaného 1 vo výške 10,- Eur, u žalovaného 2 vo výške 85,- Eur) absentujú akékoľvek údaje o finančných a majetkových možnostiach dlžníka s výnimkou predloženého listu vlastníctva, jeho sociálnych a osobných pomeroch. V písomnosti označenej ako "Info k žiadosti" sa rovnako nachádzajú iba čiastkové údaje o zamestnaní a finančnej situácii spotrebiteľov. Napriek tomu, že veriteľ je povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, rovnako ďalšie úvery či dlhy dlžníka toto zo strany veriteľa preukázané nebolo.

37. Právny predchodca veriteľa s náležitou odbornou starostlivosťou nepreveril schopnosť žalovaných plniť splátky úveru. Táto skutočnosť je zrejмая najmä z údajov o minimálnych životných nákladoch žalovaných, čo je zjavne nereálny údaj, ktorý s najväčšou pravdepodobnosťou zamestnanec predchodcu žalobcu do zmluvy nakonfiguroval tak, aby mohol veriteľ úver poskytnúť. Súd na základe uvedeného konštatuje, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 a teda nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Tento údaj posúdil podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého i v prípadných pochybnostiach platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zároveň vzhľadom na vyššie uvedené, keďže pre zanedbanie povinnosti podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. predchodca žalobcu nebol oprávnený požadovať splatenie celého dlhu, pretože pohľadávka nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru ani sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 17 ods. 1 citovaného zákona veriteľ nemohol platne previesť na tretiu osobu, teda súčasný žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný.

38. Žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a preto ich žalobca vyzval k úhrade všetkých splátok jednorázovo potom ako úver zosplatnil. Podľa prehľadu splátok a úhrad uhradili žalovaní žalobcovi na splátky do podania žaloby sumu 8.428,74 Eur a to podľa prehľadu splátok a úhrad kolónky "úhrada". Celková výška dlžnej sumy ku dňu podania žaloby podľa názoru žalobcu činila sumu 3.962,76 Eur. Po podaní žaloby žalovaní uhradili žalobcovi ešte sumu 553,07 Eur v dôsledku čoho došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby. Súd preskúmal náležitosti úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj §1a a nasl. nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a konštatuje, že najvyššia prípustná výška odplaty podľa § 1a v spojení s § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ku dňu uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere t.j. k 20.3.2015 predstavovala hodnotu 23,16 % p.a. (t.j. 2 x 11,58 % p.a.). Súd pri stanovení maximálnej výšky odplaty vychádza podľa §1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk zverejňovaných Ministerstvom financií SR, podľa ktorých priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov zverejnená uvedenou inštitúciou pre Ostatné spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov pre 4. štvrtrok roku 2014 so stavom platným k 20.3.2015, zverejnených Ministerstvom financií SR dňa 30.1.2015 bola 11,58 % p.a. a dvojnásobok činí 23,16 % , takže žalobca najvyššiu zákonnú výšku odplaty nepresiahol.

39. Súd preskúmal aj ďalšie namietané náležitosti úverovej zmluvy vrátane údajov o RPMN. Jedným z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je práve údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. Ročná percentuálna miera nákladov je tak indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, pretože musí zohľadňovať nielen úrok úveru, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Poplatky spojené s úverom môžu byť jednorazové, ktoré sa zvyčajne platia na začiatku zmluvného vzťahu t.j. poplatok za poskytnutie úveru, administratívny poplatok a pod. a pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru napr. poplatok za poistenie, ak je poistenie nevyhnutnou súčasťou úveru.

40. V zmluve o úvere zo dňa 20.3.2015 je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 14,9 % a celková čiastka nákladov, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť činí 7.318,40 Eur. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere kde sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere činí 15.818,40 Eur. Zo zmluvy i listiny - prehľad splátok a úhrad získal vedomosť, že žalovaný na predmetný úverový vzťah v skutočnosti uhrádzať mesačné splátky vo výške 140,92 Eur. Prepočtom RPMN prostredníctvom RPMN kalkulačky súdneho registra bolo zistené, že tento údaj síce nie je celkom korektný, RPMN podľa prepočtu súdu činí 28,52 %, čo predstavuje mierny rozdiel, nie však v neprospech spotrebiteľa. Celkové náklady úveru po prepočte súdu činia rovnako ako je uvedené v zmluve sumu 3.379,20 Eur. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. však uvádza aj že pre výpočet RPMN je nutné zo strany veriteľa uviesť i všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktoré však v tejto zmluve o úvere absentujú. Sú však súčasťou prílohy zmluvy označenej ako "Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere divízia SLPO" samostatne podpísanou žalovanými.

41. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

43. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 23.3.2021, t.j. ku dňu vypracovania Oznamenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

44. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 23.3.2021, t.j. ku dňu vypracovania Oznamenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

45. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení k 23.3.2021, t.j. ku dňu vypracovania Oznamenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá

je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

46. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 23.3.2021, t.j. ku dňu vypracovania Oznámenia o postúpení pohľadávky pre žalovaného, pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

47. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

48. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Z.z., v znení platnom ku dňu vyhotovenia Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.3.2021, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

49. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

50. Pokiaľ ide o zvyšok žalobcom uplatňovaného nároku, vo vzťahu ku ktorému nedošlo k späťvzatiu žaloby, súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca naň nemá nárok, nakoľko nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na vedení tohto sporu a následnom priznaní ním uplatňovaného nároku v ňom.

51. Okruh sporových strán vymedzuje procesné právo. To, kto je v konaní vecne legitimovaný (aktívne či pasívne), vymedzuje právo hmotné. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj

bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

52. Poučenie strany o vecnej legitímácii je teda poučením hmotnoprávnym, kým súd zmysle ust. § 160 C.s.p. má povinnosť poučovať procesné strany o ich procesných právach a povinnostiach. Poučenie o hmotnom práve nie je súd povinný, ani oprávnený poskytnúť. Procesnoprávne poučenie žalovaným ako spotrebiteľom v čase bez právneho zástupcu poskytnuté súdom bolo.

53. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

54. V danom spore pôvodný žalobca súdu predložil prípis zo dňa 29.12.2017 označený ako " Predžalobná upomienka" adresovaný obom žalovaným právnym predchodcom žalobcu, ktorým ich mal upozorniť na nedoplatok na splátkach úveru v celkovej výške 321,62 Eur. Tento prebral žalovaná v 1. rade dňa 10.1.2018, o čom svedčí doručka na čl. 37, pričom na rube čl. 37 sa nachádza i doručka žalovaného v 2. rade rovnako zo dňa 10.1.2018, z ktorej je zrejmé, že zásielku prebrala žalovaná v 1. rade za žalovaného v 2. rade.

55. Žalobca však v tomto spore nezdokladoval, že z jeho strany došlo k riadnemu predčasnemu zosplatneniu tohto úveru, a tým aj zároveň k zrealizovaniu výzvy na úhradu celého ním požadovaného dlhu, ktorý ako pohľadávka jeho právneho predchodcu mal byť predmetom postúpenia z tohto právneho predchodcu na uvedeného žalobcu.

56. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. v čase právnym predchodcom vykonaného zosplatnenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

57. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto uvedené ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne.

58. Podľa uvedeného ust. § 565 Občianskeho zákonníka na to , aby žalobca ako veriteľ mohol žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky bolo potrebné , aby mu toto právo vyplynulo buď z dohody medzi zmluvnými stranami alebo aby mu bolo určené rozhodnutím.

59. V danom spore bolo žalobcom tvrdené, že takéto oprávnenie právneho predchodcu žalobcu malo vyplynúť článku 12 bodu 12.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s..

60. Okrem toho je potrebné uviesť, že z obsahu uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka (t.j. § 53 ods. 9, Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka) je možné vyvodiť, že povinnosťou právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa je upozorniť žalovaného ako dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku pred tým, ako k zosplatneniu dôjde. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Doručenie žiadosti o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky dlžníkovi

až po dni splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky nemá za následok stratu výhody splátok pre dlžníka, pretože splatnosťou ďalšej nasledujúcej splátky toto právo veriteľa zaniklo.

61. Zároveň je potrebné uviesť, že samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní pred uplatnením práva na zosplatenie, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň potom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (pozri § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zosplatenie neúčinné. (viď. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax (komentár).

62. Právny predchodca žalobcu mal po vyššie uvedenej "Predžalobnej výzve" pristúpiť k samotnému zosplateniu predmetného úveru prípisom zo dňa 22.2.2018 označeným ako "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru" adresovaným žalovaným 1, 2, ktorým mal týmto oznámiť, že ich dlh z vyššie uvedenej predmetnej úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a že ho teda požaduje uhradiť v celom rozsahu (vrátane predčasne zosplatenie časti pohľadávky), inými slovami žiada úhradu celého dlhu. Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, že by právny predchodca uvedený prípis žalovaným doručil, či dokonca vôbec dal na poštovú prepravu. V tejto súvislosti súd poukazuje na bod 14 článok 14.2 samotnej úverovej zmluvy, ktorý o doručovaní a doručení zásielok určených do vlastných rúk i bežných poštových zásielok žalovanému ako klientovi hovorí.

63. Žiaden z týchto predpokladov (doručenie, resp. aspoň odoslanie poštovej zásielky s uvedeným prípisom) preukazujúcich takto doručenie vyššie uvedeného prípisu žalovaným 1, 2 nebol v spore preukázaný, a teda predčasné zosplatenie úveru bolo neplatné.

64. V tomto smere nie je možné uplatniť ani už vyššie spomenutú súdnu prax o doručovaní poštových listín do sféry ich adresáta, nakoľko táto viaže takýto následok na moment ich uloženia do jeho poštovej schránky, resp. vhodenia oznámenia o uložení tejto zásielky na pošte do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote, pričom v tomto spore sa nepreukázalo naplnenie týchto skutočností o takomto doručení tejto zásielky žalovaným. (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.)

65. Zároveň ale tým, že nebolo preukázané splnenie riadneho predčasného zosplatenia úveru, nebolo ani preukázané, že právny predchodca žalobcu žalovaného riadne vyzval na splnenie ním predčasne zosplateného úveru, a teda nepreukázal, že vykonal výzvu na splnenie záväzku žalovaným 1, 2 pred následným postúpením tejto pohľadávky žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

66. Za takúto výzvu rozhodne nemožno považovať až následné oznámenie o postúpení pohľadávky, nakoľko pre takýto právny úkon sa je existencia predchádzajúcej výzvy na úhradu dlhu a následne 90-dňové omeškanie žalovaných s úhradou pohľadávky uvedenej v tejto výzve podmienkou pre samotné postúpenie tejto pohľadávky.

67. Ako už súd vyššie uviedol, podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že tomuto žalovanému bola výzva na splnenie jeho omeškaných úhrad voči banke, ako aj samotné zosplatenie preukázateľné dlžníkovi zaslané. V danom spore táto podmienka však ako už súd vyššie uviedol nebola splnená.

68. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018).

69. Súd tiež dodáva, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd nemá povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení (odôvodnenie citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017).

70. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách zo strany právneho predchodcu žalobcu nie je cesia tejto pohľadávky podľa tohto osobitného predpisu (t.j. Zákona o bankách) dovolená, čo ma za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávok, o ktorej existencii mal žalovaných vyzrozumieť právny predchodca žalobcu Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 26.3.2021, v časti týkajúcej sa pohľadávky právneho predchodcu žalobcu voči žalovanému z úverového vzťahu založeného Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

71. V závere uvádza, že súd by otázku aktívnej legitímácie žalobcu skúmal i v prípade že by to žalovaní nenamietali. Inými slovami povinnosťou súdu pri posudzovaní sporov, v ktorých vystupuje slabšia strana sporu v pozícii spotrebiteľa je pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami ex offio dôsledne naplňovať ustanovenia únievého spotrebiteľského práva vo veci ochrany spotrebiteľa. To znamená, že súd je povinný posúdiť aj otázku platnosti, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského sporu bez ohľadu na to, či to žalovaný ako spotrebiteľ namieta lebo nenamietá. Poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktorý takisto pripúšťa možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky.

72. Súd zároveň uvádza, že je nepodstatné, že napriek vyššie uvedeným skutočnostiam o neplatnom postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu, bola súdom v priebehu konania pripustená zmena žalobcu uznesením sp. zn. 11Csp/145/2020-121 zo dňa 6.4.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.4.2021, nakoľko inštitút zmeny strany sporu je procesným inštitútom, kde súd sa zaoberá splnením podmienok podľa § 80 Civilného sporového poriadku t.j. rozhoduje na návrh oprávneného subjektu s tým, že musí byť preukázaný súhlas toho, kto má vstúpiť na miesto žalobcu a že nastala skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. Jedná sa teda o splnenie formálnych podmienok, pričom otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené skutočne prešli na iný subjekt, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej (uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018, uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/1/2018 zo dňa 26.07.2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 8 Cdo/28/2017zo dňa 23.08.2018).

73. V súlade § 80 C.s.p., ak teda nastane po začatí konania právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti strany sporu, o ktoré v spore ide, táto skutočnosť sama o sebe nemá vplyv na okruh strán sporu. K procesnému nástupníctvu môže dôjsť iba vtedy, ak žalobca s poukazom na určitú právnu skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva alebo povinnosti strany sporu, o ktoré v spore ide, navrhne, aby nadobúdateľ práva alebo povinnosti vstúpil do konania namiesto doterajšej strany sporu a ak súd takémuto návrhu žalobcu vyhovie (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. júna 2007 sp. zn. 32 Odo 743/2006).

74. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu strany sporu musí súd predovšetkým skúmať, či sú splnené predpoklady stanovené v § 80 C.s.p.. V prvom rade je to existencia návrhu na zmenu subjektu, z ktorého musí vyplývať naplnenie všetkých zákonných znakov nevyhnutných pre to, aby súd tomuto návrhu vyhovel. Návrh musí byť podaný oprávnenou osobou, musí v ňom byť preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná a ten, kto má do konania vstúpiť ako strana sporu, musí so svojim vstupom do konania súhlasieť(uznesenie NS SR sp.zn. 8Cdo/28/2017 zo dňa 23.08.2018).

75. Súd teda nemá v rámci rozhodnutia o zmene strany sporu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu

hmotnoprávnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej. (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 3Obo/2/2018 zo dňa 26.07.2018).

76. Súd preto o zmene na strane žalobcu vyššie uvedeným uznesením v priebehu sporového konania rozhodol, aj keď následne konštatoval neplatnosť predmetného postúpenia. Zároveň vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

77. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

78. Podľa § 256 ods. 2 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

79. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

80. Žalobca sa návrhom domáhal zaplata istiny vo výške 3.962,76 Eur. Podaním doručeným súdu dňa vzal žalobu čo do žalovaným v priebehu konania vykonaných úhrad vo výške 553,07 Eur späť. Zároveň vzal späť i žalobu čo do príslušenstva a to uplatnených nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 374,76 Eur. Súd konanie čiastočne čo do sumy 553,07 Eur s prísl. úrokom z omeškania a čo do sumy 374,76 Eur zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V časti zastavenia konania čo do sumy 553,07 Eur súd konštatuje, že zastavenie zavinili žalovaní, plnením v priebehu konania. Títo teda zodpovedajú za zastavenie konania vo výške 553,07 Eur, čo predstavuje žalobcov úspech v rozsahu 14 %. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá, žalobca teda nemal úspech do sumy 3.409,- Eur, čo teda predstavuje 86 % zo žalovanej sumy. Žalovaní tak mali v konaní úspech v rozsahu 72 % (86 % mínus 14 %).

81. V súlade s vyššie citovaným ustanovením § 255 ods. 2 C.s.p. vzhľadom na prevažný neúspech žalobcu v spore súd rozhodol, že žalovaní 1, 2 majú nárok na ich náhradu vo výške 72 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.